

Nordiske mesterskaber

De danske kvinder.

Af Karina Mejnborg Larsen og Anne Louise Kent (Mikkel)

Det var 18 målrettede og dygtige fodbold piger, der i starten af maj blev udtaget til det efterhånden eftertragtede kvinde politi landshold. Der havde været hård konkurrence om pladserne, og vi kunne da også tælle 42 interesserede piger. Trænerne, Ole Kjær Jacobsen og Jesper Nielsen, var derfor glade og forventningsfulde over det hold, de nu engang havde udtaget til at deltage i de Nordiske Mesterskaber 2011 i Saudarkrokur på Island. Dog skulle der lige trænes lidt og spilles et par træningskampe. Den første træningskamp stod mod AB Taarnby. Vi startede for fuld udblæsning, og der blev også scoret forholdsvis hurtigt. Kampen endte 4-1 til politilandsholdet, men der var stadig en del at arbejde på.

Anden træningskamp skulle stå mod FC Damsø, og her havde vi lavet

Trænerne ville have tæt opdækning...det leverede Randi.

i politifodbold for kvinder

Mette laver et indlæg fra højre i kampen mod Finland.

lidt omrokeringer, men det skulle vise sig at være forkert, idet Damsø fik scoret i slutningen af første halvleg. Bedre blev det ikke da vi forærede Damsø to straffespark. Vi følte os dog trods alt rustede til at drage i kamp mod Sverige, Finland og Norge.

Vi skulle frygtelig tidligt op søndag den 12. juni, idet vi skulle tjekke ind kl. 06.00. Alle nåede dog at dukke op og komme med flyveren. Vi landede på Island kl. 10.00 lokal tid, og nu stod den på en 4 timers lang bustur nordpå i en ikke alt for stor bus. Det skal lige tilføjes, at herre politilandsholdet og deres to trænere og massør Louise Poulsen også deltog i mesterskaberne, så bussen var pakket med 42 mennesker. Vi måtte da også gøre nogle stop på vejen, så de mænd med meget lange ben, kunne komme ud og

stå lidt op. Kl. 16.00 ankom vi endelig til Saudarkrokur og skulle indkvarteres på byens hotel, som viste sig at være et kollegium i vintermånederne og altså et hotel i sommermånederne. De var vældig flinke til at hjælpe os, og vi fik tildelt værelser til alle. Det skal lige bemærkes, at sommervejret i det nordlige Island er lig med en mild vinter i Danmark. Rent ud sagt det var hunde koldt og blæsende, og absolut ikke det optimale fodboldvejr.

Så blev det mandag og første kamp stod for døren. Vi skulle spille mod Sverige og kunne fra gårsdagens spionering konstatere, at de havde en stærk angriber og et par midtbanespillere, der kunne være truende. Men det skulle ikke slå os ud. Sverige kom stormende, men vi formåede at holde trit med dem, lige indtil de fik gennemspillet vores forsvar og deres frygtede angriber scorede det første mål. Desværre måtte vores store nye håb, Louise Paulsen, udgå efter blot 5 minutter, da hun blev skadet. Vi lagde presset lidt højere op, og det gjorde, at vi kom lidt længere frem på banen. Pernille fik tilkæmpet sig et frispark et par meter udenfor feltet. Mikkel sparkede frisparket, som desværre ramte overliggeren. Vi følte nu vi var meget godt med i kampen, og om det var derfor vi sov lidt i timen skal ikke kunne siges. Men af uforklarlige årsager fik Sverige scoret igen og den stod nu 2-0, som også var stillingen ved pausen. Vi fik en lille opsang fra trænerbænken og gik på banen med løftet pande og troen på, at det nok skulle lykkes. Anden halvleg startede godt ud og alle kæmpede en brag kamp. Marias store slid med de alt for store svenske midterforsvarer gav endelig pote, og hun fik tilkæmpet sig et straffespark. Mikkel skulle sparke og satte sikkert bolden i mål, og nu stod den 2-1, og vi fik for alvor blod på tanden. Men igen måtte vi erkende, at lidt succes på banen åbenbart gør, at vi dovner den lidt og rimeligt hurtigt efter hinanden, får Sverige scoret 2 mål, og vi må desværre erkende, at svenskerne nok bare var mere effektive end os foran målet.

Nu er vi heldigvis et hold, der ikke lader os slå ud af et enkelt nederlag og med et godt islandsk måltid og en god

»

Men igen efter et godt islandsk måltid og en god nats søvn, så var vi klar igen til en ny og spændende dag i den råkolde islandske natur. Vi så herrerne spille endnu en god kamp og de hentede endnu engang point hjem. Efterfølgende stod den på ridning på islandske heste, og en del herrespilere blev overtalt til at tage

nats søvn, skulle vi nok være klar til en ny dag. Tirsdag var hviledag for både damerne og herrerne, og det blev hurtigt besluttet, ved hjælp af Mies Saudarkrokurske kendskab og kontakter, at vi skulle en tur ud og riverrafte på de islandske floder. Vi var ca. 32 mænd og damer, der blev hentet på hotellet og bragt ud til rafting stedet. Her blev vi iført nogle meget fancy tørdragter og hjelme. Vi blev delt op i 5 hold og tildelt en guide og en båd, og så var det af sted. De fleste fandt lynhurtigt ud af, at disse tørdragter ikke helt levede op til deres navn, og mange fik våde fødder ret hurtigt. Da vi havde sejlet et par timer, var der stop ved en meget varm kilde, og alle blev udstyret med en kop og tappede nu varmt vand fra jordens indre og kunne nyde en kop varm kakao. Turen gik videre ned ad floden, og der gik pludselig vandleg i den, og de fleste endte en tur i vandet op til flere gange. Efter ca. 3 timer var turen forbi, og det var nogle kolde og våde spillere og trænere, der gik trætte op fra floden. Busturen retur til hotellet var meget stille.

Onsdag stod den på kamp igen, nu mod Finland, som ved sidste mesterskab i Fuglsø 2007 blev nummer sjok, så forventningerne var høje, og nu skulle vi ud og tage revanche for Sverige kampen.

Vi skulle spille på opvisningsbanen, som er en god bred og plan bane, men om tirsdagen var vinden tiltagende, og der var nogle fæle vindstød på banen. Det ville blive vigtigt for os at holde bolden langs jorden. Vi startede med samme opstilling som i Sverige kampen, med håb om at vi bare lige skulle give den en lille tand mere, og så ville vi være ret effektive. Finland havde dog også trænet en del op til mesterskaberne, og de lod sig ikke kue af en flok danskere, der troede de kunne det hele. De lagde et massivt pres og vi ligeså, og det var egentlig kun et spørgsmål om hvem, der trak det længste strå. Vi havde en del chancer, men det endte desværre med, at Finland scorede på en forsvarsejlf og kom foran 1-0. Finnerne kom til endnu en scoring på et langskud, der sejlede ind over målmanden, godt hjulpet af den stive kuling. Endnu et nederlag til tabellen. Vi er åbenbart ikke bedre, eller også er de andre bare også blevet ligeså gode som os. Dette resultat skabte lidt vemod i truppen, idet vi skulle møde de forsvarende mestre i sidste kamp, nemlig Norge. Det så sort ud med indhentning af point og med udsigt til en sidste plads, var stemningen noget trykket resten af dagen. Den blev dog muntret lidt op af, at herreholdet hentede endnu en sejr hjem.

med på tur, i den overbevisning, at de kun skulle skridte. Alle blev udstyret med en hest, og så gik det ellers der ud af. Nogle heste var mere friske end andre. Efter cirka 20 minutters ridning måtte vi da også gøre holdt, idet Dalibor klagede over en ualmindelig dårlig hest og ikke ville ride mere. Vi fik dog kigget lidt på hans sadel og kunne konstatere, at han havde redet siden start med en løs gjord og en sadel, der nærmest hang ned på siden af hesten. Op på hesten igen Dali. Rideturen endte med en slutspurt, da det viste sig, at vi skulle ride dem tilbage i stalden. Alle hestene kunne fornemme, at de var tæt på hjem og hestene galoperede de sidste 500 meter uden rytternes indflydelse på tøjler og bentøj. Det var et under, at ingen faldt af, men det må vel være fordi at det var en opgave vi mestrede mere end, vi gjorde på banen.

Så blev det endelig fredag, og de sidste kampe skulle afvikles, og der skulle findes en vinder på både dame og herre siden. De danske herrer skulle virkelig træde i spinaten, hvis de ikke kunne bibeholde deres førsteplads, og vi kunne med en sejr over Norge få en tredje plads. Dog vidste vi på forhånd, at det ville blive en såkaldt "op ad bakke" kamp, idet Norge var forsvarende mestre, og de havde allerede vundet de to foregående kampe. Så på papiret så det sort ud, men viljen fejlede ikke noget, og vi skulle i hvert fald ikke tabe uden kamp. Vi havde lavet nogle få rokeringer, og Maria var blevet flyttet som angriber og ned på en kant. Vi startede også godt ud og Maria viste gode takter og fightervilje, men igen må vi erkende, at vores modstandere bare er større og stærkere end os, idet Maria blev slagtet på midten og slog sit knæ slemt. Hun prøvede dog at fortsætte, men måtte sande, at hun var blevet alvorligt skadet og måtte en tur på hospitalet og undersøges. Nu er vi heldigvis udstyret med en del dygtige udskiftningsspillere, så ind kom Kathrine, og hun gjorde et fremragende stykke kant arbejde og kom godt med i opspillet. Vi kom også til et par chancer, men det var først da Pernille valgte at skyde et langskud, at det lykkedes os at få sat bolden ind. Et rigtig flot mål af Pernille. Status var nu 1-0 i vores favør og vi var total tændte og opsatte på, at vi nok skulle få en ligeværdig kamp mod nordmændene. Nordmændene ville dog ikke lade sig underkue og ved massivt pres fra deres side og lidt hjælp fra vores målmand, fik de udlignet. Herefter gik det stærkt, og de fik scoret det ene mål efter det andet. Det var sgu lidt deprimerende, at vi ikke kunne holde den 1-0 fø-

»

ring, men igen måtte vi se os slået med 1-5. Dog var det positivt, at vi faktisk spillede lige op med dem, i hvert fald i første halvleg. Og som anfører til anfører, måtte Norges anfører erkende, at vi var det bedste hold rent spillemæssigt, men de var bare mere effektive foran mål, hvor vi lige manglede den sidste skarphe. Det er nu meget rart at gå fra banen og vide, vi var lidt gode trods alt.

Nu stod den på total opbakning i herrerens sidste kamp mod Island. De skulle spille på opvisningsbanen, og der var også ankommet lokal opbakning i form af 10 tilskuere, og så os fra den danske kvindelejr og selvfølgelig Jesper og Ole. Det var en fornøjelse at se hvordan man kører et islandsk hold rundt på banen, og selvfølgelig også noget at se op til, idet herrerne for tredje gang i træk blev nordiske mestre. Tillykke drenge. Håber vi kan berette om bedre resultater til næste år, hvor der bliver spillet EM i kvinde politifodbold her i København.

Desuden vil vi slutteligt takke DPIF's store opbakning til arrangementet, samt Ole, Jesper, Gunnar, Bjørn og alle de andre deltagere for en god tur i godt selskab.

Helle, Pernille og Randi drikker kakao lavet på vand fra den varme kilde.

Bøsssemager
A. H. Larsen
Gl. Stillingvej 434a, Dk 8462 Harlev J

Rep. og vedligehold
+45 21 83 45 45
www.ahlarsen.dk
mail@ahlarsen.dk

HAB/Horsens
Andelsboligforening af 1954

Kollegievænget 6 D, st.tv.
Tlf. 75 61 29 54 - Fax 75 61 29 64
www.hab54.dk

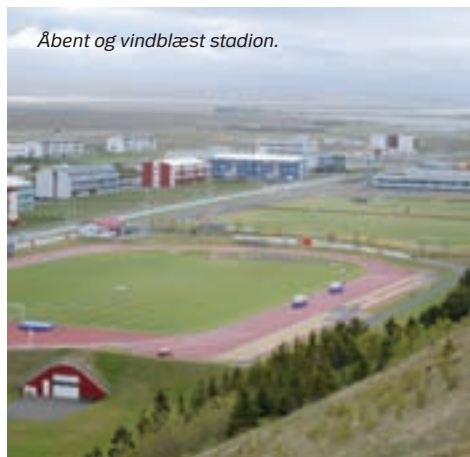
Nordiske Politimesterskaber i fodbold

Det danske politilandshold.

Af Bjørn Bæk Nielsen & Gunnar Nørgaard, DPIF fodboldudvalg.

Åbent og vindblæst stadion.

for mænd

Forberedelse mod kommende modstander.

Hvad er ligheden mellem Stavanger 2003, Ebeltoft 2007 & Saudarkrokur 2011? Se svaret sidst i denne artikel.

Det danske herrelandshold i fodbold bestod af: Martin Asvig Pedersen, Musa Turan, Henrik Volquardsen, Hasse Wittus Houman, Thomas Nedahl Krogshede Nielsen, Dalibor Gotovac, Bjørn Brokholm Schrøder, Thomas Quorning Poulsen, Jacob Jørgensen, Jesper Skak Nielsen, Kenneth Smith Nielsen, Kim Piasecki Hansen, Martin Scholdan Heinze, Martin Lindholdt, Nichlas Thorsgaard, Stefan Tonni Ladeby Jensen, Cüneyt Ciftci, Bjarke Lindholdt, samt holdleder Bjørn Bæk Nielsen og træner Gunnar Nørager.

En masse forarbejde så ud til at lykkes, og en flok på 41 mænd og kvinder satte hinanden stævne i Københavns lufthavn pinsesøndag kl. 06.00 om morgenen. Alt materiel og tøj blev dagen før afleveret i lufthavnen, hvor lufthavnskol-

legerne i politibutikken venligt havde stillet afsætningsplads til rådighed. Det var dejligt at opleve, at alle, som der var lavet aftale med var mødt op. Tjek in var hurtig overstået, selvom vi var mange, men alt klappede, således var alle klar ved gate B 5 i god tid før take-off med kurs mod Keflavik på Island. En flyvning på 2½ times tid, hvor tiden blev fordrevet på forskellig vis. Ankomst til lufthavnen i Keflavik og udlevering af bagage uden problemer, og vores bus stod klar til den videre transport nordpå til Saudarkrokur. En bustur på ca. 5 timer afbrudt af en frokostpause på vejen dertil. En fin opstart på turen og det er forhåbentlig et godt tegn på, hvordan ugen forhåbentlig skal forløbe.

I Saudarkrokur blev vi ved sportscenteret modtaget af Stefan fra Islandske politi. Han bød velkommen og indkvartering og fordeling af værelser påbegyndtes. Samtlige spillere, ledere og massør Louise Fruelund Poulsen, blev indlo- »

Vores 2 dygtige målmænd, Martin Asvig Pedersen og Musa Turan.

Det var koldt på Island.

geret på 2 mands-værelser og et par 3-mands værelser. Jesper Larsen blev indlogeret i et gæstehus 10 min gang fra hotellet. Ole Kjær Jacobsen, Bjørn Bæk og jeg i et andet gæstehus. Dameholdet tog et træningspas inden aftenstunden og herrerne prøvede tøj og fik bestemt fast trøjenummer m.m. Enkelte af herrerne gik ud og legede lidt med en bold, nærmest for at få fly og bustur ud af benene.

Der er mange ting at se til når 41 personer er af sted sammen, og der var mange bolde i luften på samme tid, men der var en god følelse i maven om, at det her skal nok gå. Folk var i godt humør og så ud til at hygge sig med hinandens selskab på tværs af holdene. Efter aftenmad fik Martin Lindholdt, Jacob Jørgensen, Bjørn Bæk og jeg afstemt mandagens program for herreholdet, hvor vi kl. 15.00 skulle spille i byen Hofoss mod Norge. En lang dag var til ende og kl. 00.30 dansk tid (22.30 lokal tid) fandt vi endelig vej til vore dyner. Rejsedagen var forløbet uden problemer. Egentlig imponerende med en flok på 41 personer, men god og positiv indstilling hjælper meget på vej. Ok, der var lidt bøvl med om vi skulle have aircondition på el ej bussen, men det hører til de mindre uoverensstemmelser.

Mandag morgen mødtes vi med spillerne lidt i 9 og der blev kørt et lille trænings-pas. En grim tå på "mille" gjorde, at jeg måtte agere læge med noget varmt vand og en rødglødende nål – missionen lykkedes – vi fik hul i neglen og det lindrede noget på en meget hævet tå.

Frokost blev indtaget og hvile dikteret. Vi var så småt i gang med at geare op til kamp med Norge kl. 15.00. Afgang med bussen kl. 13.30, da kampen skulle afvikles på banen i Hofoss. Vi kørte sammen med modstanderholdet Norge. En køretur på ½ time til byen Hofoss og en fodboldbane ude i jeg ved ikke hvad. Vi var noget forundrede over forholdene, men en fodboldbane fandt vi da, og endda i rimelig kvalitet. Men så var det også sagt. Vi fandt lidt læ på den ene sidelinje tættest mod fjeldet. Det fandt nordmændene også ud af og side om side gjorde holdene sig klar. Spillerne virkede tændte og klar, men det var vi også enige om at var nødvendigt, da vi var ret sikre på at nordmændene ville være i totalgear mod os. De havde revanche til god fra sidst og fra før sidst. Til dette NPM må hele truppen være på bænken og der må udskiftes en målmand og 4 markspillere.

blev Thomas Gourning Poulsen indskiftet og ud gik Kenneth Smith Nielsen og et par justeringer blev rettet til i pausen. Vi havde en god fornemmelse, men var også klar over at der skulle behårdt arbejde til for at hive sejren hjem. Kort inde i 2. halvleg gik Niclas Thorsgaard i stykker og i stedet blev Cüneyt Ciftci indskiftet - det skulle vise sig at blive udslagsgivende. I det 67. minut modtog Ciftci bolden i venstre angrebsside. En tæmning, et hurtigt og tørt hug til det korte hjørne og den norske målmand så først bolden, da den lå i netmaskerne bag ham. Et bragende flot mål. Nordmændene virkede til at have tabt modet, men maste sig atter ind i kampen på et mål, hvor vores forsvar virkede en kende passive. Bolden blev i hvert fald ikke clearet, og den lå således til rette for en nordmand, der kanonerede bolden op i det ene målhjørne til 2-1. Jacob Jørgensen måtte lade sig udskifte med et ømt ribben i stedet for Bjarke Lindholdt. Kampen blev kørt hjem med chancer til begge sider. Målmand Martin Asvig Pedersen blev valgt til "man of the match". Han havde nogle formidable indgreb og gjorde nok forskellen i dag – dejligt at have en målmand med, der kan tage med hænder og stadig vide, at der sidder en fuldgod erstatning i Musa Turan. Jo - det danske herrelandshold bliver svære at bide skeer med, hvis vi kan holde samme niveau. Lidt info til holdet om aftenen og vask af spillertøj blev det til og så var vi også godt brugte. Desværre ser det ud til at Hasse Witus Houman skal føjes til skadeslisten her til aften, idet hans ryg var helt gak gak.

Tirsdag var hviledag. Vi sov længe og dagens program stod på let træning fra kl. 09.30. Det var aftalt og dikteret aftenen før, at alle mødte til træning uanset hvilke undskyldninger man måtte kunne finde på. Det med undskyldningerne var mangfoldige, da halvdelen af holdet ikke var mødt til kl. 09.30. Martin Lindholdts forklaring var, at der var lang kø ved mor-

Iskold scoring af Bjørn Brokholm Schrøder i den afgørende kamp, mens Cüneyt Ciftci er klar til at følge op.

genmaden, på trods af at han 5 minutter før mødetid sad og hang i en sofa ude i receptionspområdet. Jesper Skak havde overfyldt sin tallerken, så han umuligt kunne komme igennem dette bjerg indenfor tiden. Cüneyt mente at træningen var aflyst, det havde han hørt (muligvis i en drøm.) Klokken 09.50 var alle samlet og det afstedkom lige en lille kollektiv skideballe. Alle var heldigvis enige om at vi selvfølgelig skulle overholde aftalerne fremadrettet. Skadeslisten var ikke ændret, dvs. 3 spillere, der er tvivl om til onsdagens kamp mod Finland. Kort møde med truppen og løftet pegfinger om at kampen i morgen mod Finland var vigtig og budskabet var at spillerne godt måtte begynde at tænke lidt over det vi skulle i gang med, men vi havde en god fornemmelse i maven.

Solid opbakning fra damelandsholdet.

Tak for opbakningen.

Onsdag. Walk over er måske for store ord at bruge, men Danmark sad på den kamp og det var selvfølgelig en fin holdindsats, men Martin Heinze viste i særdeleshed sine fine kompetencer, tempo, retningskift og godt overblik – det var ren fornøjelse at overvære. Godt opspil i venstre side mellem Heinze og Kenneth Smith med indlæg til bageste stolpe, hvor både Ciftci og Skak kom stormende og det lykkedes Skak at få pandebrasken på og 1 – 0 efter 27 minutters spil. Vejen var lagt til sejr. Cüneyt Ciftci gjorde det onde ved finerne, da han iskoldt gjorde det til 2-0 i det 45. minut – finerne virkede godt nok modløse, men vi var også overlegne i alle facetter. Bjørn Brokholm Schrøder var indblandet i nogle hårde dueller i første halvleg og et træår generede ham, han nåede desværre lige at rage et gult kort til sig på grund for hårdt spil. Indskiftet i stedet blev Kim Piasecki Hansen i det 55. minut. I det 71. minut blev Cüneyt Ciftci udskiftet med Bjarke Lindholdt, og Bjarke skulle blot bruge 4 minutter på banen før han gjorde det til 3 – 0. Stefan fik debut i det 80. minut, hvor Skak efter en god arbejdsindsats sagde tak for i dag. Det var ren legestue til sidst og Jacob Jørgensen sluttede festen med scoring til 4 – 0 i det 89. minut efter en "Laudrup – lop" af hvem andre en Martin Heinze. Genial kamp af Martin Heinze og fuldt fortjent blev han valgt til "man of the match".

Torsdag. Møde kl. 09.30 for de fleste og kl. 09.45 for Martin Lindholdt og Jacob Jørgensen, der åbenbart synes det var ok at lade den øvrige trup sidde og vente. Holdopstillingen blev givet og vi begik måske en lille fejl her, da vi nok allerede var mestre i vores hoveder, men det er altså ikke godt nok, at vi ikke var mental klar. Kampen mod Sverige blev af-

viklet på hovedbanen med start kl. 13.00. Der var en kraftig vind på langs af banen, men det har der været alle dage, og som finerne sagde: "we hate that fucking wind", ja det blæste ad h..... til på Island og der er bare for koldt. Vi havde medvind i 1. halvleg og kunne ikke rigtig finde en rytme. Sverige stod rigtig godt på banen. Efter godt opspil klappede Jacob Jørgensen til bolden og et kanonskud blev fyret af, men bolden ramte desværre indersiden af stolpe/overligger og fortsatte i spil. Det havde været turneringens flotteste mål, men bolden skal jo helt ind over stregen. Et af turneringens flotteste mål blev til gengæld scoret kort efter, men det var desværre en svensk fod, der var den sidste på bolden. Et drømmehug simpelthen og bolden bragede ind bag en chanceløs Martin Asvig Pedersen i det danske mål. Øv - for

en dukkert. Ud af ingenting havde vi lige pludselig alle odds imod os i forhold til 1. pladsen.

Der blev talt med store bogstaver i pausen og vi var ved at se alvoren i dette her projekt. Vi forsøgte forskellige formationer og udskiftninger, men ingenting skete der – dog ragede vi mere og mere spil til os, men ofte kom der en svensker i vejen, og vi måtte starte forfra. Cadeau til spillerne for at bevare tålmodigheden og

efter noget pres lykkedes det i det 73. minut. Martin Heinze lå midt for målet lidt udenfor feltet og bolden spilles bagud til ham, og et tørt venstrebenshug, var det der skulle til og uden chance for den svenske målmand – pyha det lettede. Nu styrede Danmark helt og aldeles og i det 75. minut var også Bjørn Brokholm Schrøder vågnet op og godt kæmpende i svenskernes felt blev der begået straffespark mod ham. Martin Heinze eksekverede, men svenskernes målmand var meget dygtig her og nåede helt ud til bolden, der faktisk var ok placeret. Sidste del af kampen blev styret af Danmark, men usikkerheden sad hele tiden og nagede, men kampen endte 1-1. Det var godt nok lige lidt for spændende. Vi har en chance mere i morgen, hvor vi skal slå Island og så er vi der, hvor vi gerne vil være, nemlig nordiske mester for 3. gang i træk.

Finaledag. Klokken 09.30 var begge trupper beordret til en gang walk and talk. En hyggelig spadseretur på en times tid op af bakken og ned af bakken og det er stejlt. Herefter lidt fritid, indtil kl. 1200, hvor holdopstilling, taktik og praktiske bemærkninger blev offentliggjort. Der er en hyggelig stemning, alle lande går og taler sammen og stort om småt – jo bestemt hyggeligt, men fokus er nu så småt ved at samle sig om kl. 16.00, hvor det afgørende slag skal slås. Hvil og klar kl. 15.15 til opvarmning og klar til kampstart kl. 16.00. Kraftig vind på langs af banen igen - igen og nok det værste blæst i denne her uge, det er sgu ikke nemt.

Finland og Sverige spillede på bane 2, mens vi varmede op og lige pludselig eksploderede finerne i jubelscene, idet de scorede til 1-0 og senere til slutresultat 2-0 – det var ikke

»

noget, der behagede svenskerne, der herved blev sendt ud af medaljekampen uanset vores resultat. Jeg tror, at den svenske trup var for smal (15 spillere.) Det er for lidt når man har 4 kampe på 4 dage. Ærgerligt for svenskerne, der måtte tage til takke med en 4. plads. Vi kom i gang i medvind og vi var spilstyrende fra start. Der var intet i Island, hvilket vi nok et eller andet sted vidste, men i fodbold er bolden rund og alting kan ske, hvilket vi også måtte erfare. Vi kom foran 1 – 0 ved Bjørn Brokholm Schrøder efter et godt sideskift fra Heinze og et flot indlæg af Kenneth Smith Nielsen. Heinze og Brokholm var godt styrende på midtbanen og supplerede hinanden godt. I anden halvleg skete det som helst ikke måtte ske. En islænding tog chancen ca. midt for mål og "klappede" til bolden og den blev snittet/rettet af og sejlede i en bue henover Musa Turan i målet – øv øv for en dum oplevelse. Hold da helt op hvor målet skabte jubelscener hos Island. Målscoren løb ud mod tilskuerne for at modtage hyldest, bare rigtig ærgerligt for ham at det var de danske kvinder han løb ud til, der buede lidt af ham. Lidt sjov situation, men jeg tror ikke at målscoren selv opfattede det som noget problem – han var glad. Island var på vej mod deres første point i meget lang tid. Og sådan endte det 1- 1 mellem DK og Island i en noget uskøn og rodet kamp. Nordisk mester for 3. gang i træk, det er da rigtig godt gået. "Man of the match" blev Bjørn Brokholm Schrøder, der især i 2 halvleg viste sit potentiale.

SVAR fra indledningen: **3 x nordisk mester for det danske politilandshold i fodbold for herrer.**

Afslutningsbanket med meget glade spillere og ledere. Der blev holdt de obligatoriske taler fra arrangørerne og delegerede. Præmieoverrækkelser, hvor alle forstod at hylde hinanden med sang, skrål og klapsalver. Salen nærmest rystede af begejstring.

Præmieoverrækkelser og selvfølgelig med det danske herrelandshold som værdige guldvindere. Finland nr. 2 og Norge nr. 3, Sverige nr. 4 og Island på 5 pladsen.

Bedste mandlige herrespiller, valgt med stor majoritet, og fuldt fortjent,

Danmarks nr. 17 Martin Heinze.

En helt fantastisk tur, både sportsligt og rig på oplevelser, sammen med rigtig gode kolleger, var nu til ende, og fra DPIF fodboldudvalg, skal der lyde en stor og velment tak til alle, der har haft en "fod" med i forløbet.

Man of the match og Nordisk mester Bjørn Brokholm Schrøder.